

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de novembre del 2017

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Yves Picod i M.I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 10 de març de 2016 la representació processal de la societat A, SA va formular demanda contra la societat B, SL i els Srs. S.C.R. i A.G.C. per la qual sol·licitava que condemnés, de forma solidària, les parts defenents a pagar la suma de 28.480.-euros, juntament amb els interessos legals meritats des de la contesta a la demanda, i la totalitat de les costes processals ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

De contrari, la representació processal de la societat B, SL i dels Srs. S.C.R. i A.G.C. va contestar la demanda en el sentit de que la societat B, SL s'aplanava a les pretensions plantejades per la demandant i els Srs. S.C.R. i A.G.C. s'oposaven a la mateixa perquè no gaudien de legitimació per ésser parts demandades en el procés, donat que tot i que constaven com a avaladors al contracte de *renting*, en aquest no s'estipulava que ho fossin de forma solidària i no havien renunciat al benefici d'excussió.

Que per escrits de dates 21 d'abril i 12 de maig del 2016, les parts van formular rèplica i dúplica respectivament.

II.- Per aute de data 28-11-2016, es va suspendre la tramitació dels presents autes tan sols pel que fa a la societat B, SL, i es van arxivar les actuacions seguides contra aquesta darrera fins al moment en què les parts sol·licitin llur continuació, una volta tancat el procediment de cessació de pagaments i fallida que se segueix contra ella.

III.- L'Hble. Tribunal de Batlles, secció civil, va dictar sentència de data 13-04-2017, amb la següent part decisòria:

*“**Primer.-** Estimar de forma íntegra la demanda formulada per la representació processal de la societat A, S.A. contra els Srs. S.C.R. i A.G.C., i condemnar aquests darrers, de forma solidària, a pagar la suma de 28.480.-euros, juntament amb els interessos legals meritats des de la data de la contesta a la demanda, a saber el dia 31 de març del 2016; **Segon.-** Fer expressa imposició de les costes judicials ocasionades als Srs. S.C.R. i A.G.C., inclosos els honoraris d'advocat i de procurador de la part demandant, a acreditar en període d'execució de sentència.”*

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal dels Srs. S.C.R. i A.G.C. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la revocació de la sentència de la instància en el sentit d'acordar la desestimació de la demanda respecte als recurrents per falta de legitimació passiva en no ser l'aval constituït solidari i no haver renunciat al benefici d'excussió, amb imposició a la part adversa de les costes del recurs.

V.- La representació processal de la part defenent, per escrit de contesta a les conclusions i en consonància amb les consideracions efectuades, demanava que es desestimés el recurs i es condemnés la part recurrent al pagament de les costes del recurs, amb inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador.

Ha actuat com a magistrada ponent la M.I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

FONAMENTS DE DRET

I.- Impugna la representació dels Srs. S.C.R. i A.G.C. la sentència dictada en la primera instància, reiterant la concurrència de l'excepció de falta de legitimació passiva perquè la fiança per ells constituïda no ho va ser amb caràcter solidari i no van renunciar al benefici d'excussió. Considera la part recurrent que per aquestes raons la part demandant no pot dirigir-se contra ells sense haver-ho fet prèviament contra el deutor principal i una vegada comprovada la seva impossibilitat de complir les obligacions assumides.

No és objecte de controvèrsia que el dia 13 de febrer del 2014, la societat A, SA d'una banda, i la societat B, SL d'altra banda, van signar un contracte, mitjançant el qual la primera va lliurar a la segona el vehicle marca MERCEDES BENZ, model ACTROS 1845 LS, amb matrícula andorrana XXXX, i la segona es va obligar a pagar durant un termini de 60 mesos, les quotes periòdiques pactades, i a la fi del contracte, a retornar el bé a la part arrendadora, o a subscriure un nou contracte de les mateixes característiques. Altrament que els Srs. S.C.R. i A.G.C. es van constituir com a avaladors de les obligacions contretes en mèrits del contracte per part de la societat B, SL. També s'admet que la societat B, SL va deixar de pagar les quotes pactades dels mesos de maig, juliol, agost i setembre del 2015, per import total de 6.652,60.-euros i que per raó de dit impagament, la demandant va donar per resolt de forma anticipada el contracte. Finalment, que una volta resolt de forma anticipada el contracte, la societat B, SL va dipositar a les dependències de l'agent el vehicle de referència, de forma que la suma que reclama l'agent en el marc del present procés i per import de 28.480.-euros, dimana d'addicionar les quotes retornades impagades i el deute pendent de pagament a la data de la resolució contractual, una volta deduït el valor taxat del vehicle.

No es discuteix, per tant, ni l'existència del deute per part de la societat B, SL amb la part demandant ni la condició de fiadors d'aquest deute per part dels recurrents. També és una qüestió admesa per la part

demandant que els Srs. S.C.R. i A.G.C. no van renunciar al benefici d'excussió, de forma que l'objecte de controvèrsia radica en el caràcter –o no– solidari de l'aval constituït pels recurrents.

II.- La sentència d'instància, malgrat que no es va pactar que la fiança fos solidària i que els Srs. S.C.R. i A.G.C. no van renunciar al benefici d'excussió, considera que el contracte de *renting* subscrit entre la societat A, SA i la societat B, SL és un contracte mercantil i que dita qualificació comporta que la fiança que assegura dit contracte s'hagi de considerar igualment com a mercantil i que el benefici d'excussió no pugui ser invocat pel fiador.

Les conclusions de la sentència, com al·lega la part recurrent, es troben mancades del necessari suport legal i jurisprudencial.

Les obligacions no es presumeixen solidàries (Digest 45,2,11 i Codi 8,40,3) i, per tant, si no existeix cap vincle contractual ni legal que imposi aquella solidaritat, regeix el principi de subsidiarietat (sentència causa TSJC-429/2015).

La distinció que es fa en la sentència entre fiança civil i mercantil i l'atribució en aquesta del caràcter de solidari són alienes al dret i a la jurisprudència andorrana.

El benefici d'excussió comporta que calgui, prèviament a l'exigència de responsabilitat al fiador, declarar la insolvència total o parcial del deutor principal (Novel·la 4, cap. 1, i 2; Codi 8-41,20). Aquest benefici d'excussió deixa d'afavorir al fiador si s'ha compromès solidàriament amb el deutor principal (D. 46-1,16,6), però si no hi ha solidaritat ni es renuncia al benefici d'excussió regeix el principi de subsidiarietat de la fiança (sentència causa TSJC-429/2015).

En aquest cas, la fiança constituïda pels recurrents no va ser solidària i no van renunciar al benefici d'excussió i, per això, s'ha d'estimar l'excepció de falta de legitimació passiva al·legada per la part demandada, ja que la societat creditora no pot reclamar als recurrents el compliment de les obligacions del deutor principal si prèviament no ho les ha exigint en aquest i s'ha comprovat la impossibilitat total o parcial de satisfer-les.

El recurs, per tot el que s'ha exposat, ha de ser estimat.

III.- Respecte de les costes processals, l'estimació de la pretensió principal justifica la imposició de les costes processals de la 1a instància a la part demandant i avui apel·lada, tota vegada que les de primera instància li hauran de ser imposades en virtut de la desestimació de la demanda (arg. Codi 7,51,5), i que l'èxit del recurs justifica la no imposició de les costes processals d'aquesta alçada a la part recorreguda.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal dels Srs. S.C.R. i A.G.C. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles, secció civil en data 13 d'abril del 2017, i REVOQUEM la seva part decisòria, en el sentit de desestimar la demanda interposada per la representació processal de la societat A, SA contra els Srs. S.C.R. i A.G.C. i fer expressa imposició de les costes processals de primera instància a la part demandant.

No procedeix fer imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-